

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 września 2020 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu V Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Lidia Mierzyńska

Protokolant: Magdalena Waligóra

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 września 2020 r. w P.

sprawy z powództwa

(...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

przeciwko

Z. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.622,53 zł (jeden tysiąc sześćset dwadzieścia dwa złote pięćdziesiąt trzy grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 06 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty,
2. kosztami postępowania obciąża pozwanego w całości i na tej zasadzie zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 999 zł, w tym kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Lidia Mierzyńska

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 28 czerwca 2018 r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. K. kwoty 1.622,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 01 lipca 2015 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki V. (...) nr rej. (...). Sprawcą wypadku był pozwany Z. K., który, jadąc rowerem, nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu i doprowadził do zderzenia z powyżej wskazanym samochodem. Powód zlikwidował szkodę na podstawie łączącej go z właścicielem pojazdu umowy ubezpieczenia AC. Wypłacił z tego tytułu odszkodowanie w kwocie 1.622,53 zł.

W dniu 14 sierpnia 2018 r. referendarz sądowy Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany Z. K. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty i, zaskarżając go w całości, wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pozwany zakwestionował swoją odpowiedzialność za w/w zdarzenie komunikacyjne, a nadto nie zgodził się z kosztami naprawy pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 lipca 2015 r. w S. na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której doszło do zderzenia roweru kierowanego przez pozwanego Z. K. oraz samochodu marki V. (...) o nr rej. (...).

Do wypadku doszło wskutek naruszenia przez pozwanego zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. rowerzysty, nie zastosowawszy się do znaku ustęp pierwszeństwa, wjechał na skrzyżowanie o ruchu okrężnym i doprowadził do zderzenia z samochodem marki V. (...) nr rej. (...) w chwili, gdy ten, poruszając się na rondzie, zjeżdżał ze skrzyżowania.

Na miejsce zdarzenia zostali wezwani funkcjonariusze Policji z W. (...) Komendy Miejskiej w P. oraz pogotowie ratunkowe. Zbadano trzeźwość pozwanego i ustalono, że kierował rowerem w stanie nietrzeźwości (I badanie przeprowadzone niedługo po wypadku wykazało 1,10 mg/l w wydychanym powietrzu).

Wyrokiem z dnia 22 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy Poznań- Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, orzekając w sprawie o sygn. akt VI W 1658/16, uznał Z. K. za winnego popełnienia czynu stanowiącego wykroczenie stypizowane w art. 86 § 2 k.w. (spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym w stanie po spożyciu alkoholu) i w związku z tym wymierzył mu karę grzywny w kwocie 300 zł.

W dniu zdarzenia samochód marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowił własność M. K. i objęty był dobrowolnym ubezpieczeniem komunikacyjnym AC (Autocasco), w ramach zawartej z powodem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (obecnie: (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W.) umowy ubezpieczeniowej z dnia 2 czerwca 2015 r. Zgodnie z umową okres ochrony ubezpieczeniowej trwał od dnia 3 czerwca 2015 r. do dnia 2 czerwca 2016 r.

Poszkodowany przy zawieraniu umowy wybrał sposób likwidacji szkody częściowej w wariantcie KOSZTORYS.

W wyniku kolizji w samochodzie marki V. (...) uszkodzone zostały: tylny zderzak, tylna prawa lampa, szyba tylna, porywa bagażnika. Pojazd nie miał wcześniejszych uszkodzeń, niezwiązanych z przedmiotowym wypadkiem.

Bezpośrednio po wypadku M. K. udał się do warsztatu współpracującego z powodem, w którym wykonano dokumentację zdjęciową uszkodzeń pojazdu.

Dowód: notatki urzędowe (k. 1-2 akt sprawy o sygn. VI W 1658/16), szkic miejsca zdarzenia (k. 3 akt sprawy o sygn. VI W 1658/16), protokół badania stanu trzeźwości – k. 4 akt sprawy VI W 1658/16, akta szkody nr 0004628115 (płyta CD- k. 55), dokumentacja zdjęciowa (płyta CD- k. 3, wyrok z dnia 22 lutego 2017 r. (k. 16 , k. 127 akt sprawy o sygn. VI W 1658/16), wniosek- polisa ubezpieczeniowa nr (...) (k. 19, 78), zeznania świadka M. K. (k. 52),

W dniu 2 lipca 2015 r. dokonano zgłoszenia szkody powstałej w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...) na skutek wypadku drogowego z dnia 1 lipca 2015 r. Powód przyjął zgłoszenie i zarejestrował szkodę pod numerem (...), a następnie wszczął postępowanie celem likwidacji szkody.

W toku postępowania likwidacyjnego na zlecenie powoda wykonano oględziny pojazdu, stwierdzono szkodę częściową i na podstawie protokołu z tych oględzin, przy użyciu systemu A., sporządzono kalkulację kosztów naprawy uszkodzeń samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) powstałych na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 1 lipca 2015 r.

Przedmiotowa kalkulacja kosztów naprawy została sporządzona w oparciu o ceny części zamiennych kategorii O, P oraz PJ, oraz stawkę 60,16 zł netto za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych. Na podstawie tej kalkulacji ustalono, że koszty naprawy uszkodzeń samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) powstałych na skutek wypadku z dnia 1 lipca 2015 r. wynoszą łącznie 1.622,53 zł.

Decyzją z dnia 13 kwietnia 2015 r. powód przyznał właścicielowi pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) odszkodowanie w kwocie 1.622,53 zł. W dniu 9 lipca 2015 r. powyżej wskazana kwota odszkodowania została przelana na rachunek bankowy poszkodowanego.

Pismem z dnia 6 grudnia 2017 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1.622,53 zł w terminie 30 dni od daty wystawienia pisma.

Dowód: formularz zgłoszenia szkody (k. 17- 18), akta szkody nr 0004628115 (płyta CD- k. 55), raport z oględzin pojazdu (k. 20- 21), kalkulacja naprawy nr (...) (k. 22- 25), pismo powoda z dnia 9 lipca 2015 r. (k. 26-27), wezwanie do zapłaty (k. 28), zeznania świadka M. K. (k. 52),

Zgodnie z § 2 ust. 3 Załącznika nr 2 do Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych GoAuto, mających zastosowanie do umowy ubezpieczenia Autocasco z dnia 02 czerwca 2016 r. potwierdzonej polisą nr (...), w zależności od wieku ubezpieczonego pojazdu oraz wybranego przez ubezpieczającego sposobu likwidacji szkody częściowej umowa ubezpieczenia może być zawarta m. in. w wariantcie KOSZTORYS – w odniesieniu do ubezpieczenia pojazdów w wieku powyżej lat 3.

Stosownie do treści § 11 ust 1,2 i 3 Załącznika nr 2 do Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych w razie częściowego uszkodzenia pojazdu (szkoda częściowa) wysokość odszkodowania jest ustalana w kwocie odpowiadającej kosztom naprawy tego pojazdu, obejmującym koszty robocizny oraz części zamiennych oraz materiałów według cen obowiązujących na dzień ustalania odszkodowania. Wysokość szkody obejmuje koszty naprawy i wymiany tylko tych części, które zostały uszkodzone bądź utracone w bezpośrednim związku przyczynowym ze zdarzeniem objętym ochroną ubezpieczeniową. Zakres naprawy może zostać rozszerzony o koszt części nieuszkodzonych, jeśli wymaga tego technologia naprawy pojazdu, lub wymiana jest uzasadniona względami ekonomicznymi. Ustalenie odszkodowania następuje zgodnie z wybranym wariantem ubezpieczenia tj. [...] w wariantcie KOSZTORYS- na podstawie wyceny kosztów naprawy sporządzonej przez (...) SA przy użyciu systemu kalkulacyjnego E. lub A..

Wysokość odszkodowania w wariantcie KOSZTORYS jest ustalana na podstawie: 1) norm czasowych operacji technologicznych określonych przez producenta pojazdu, zawartych w systemach kalkulacyjnych E. lub A., 2) stawki za roboczogodziny za pracę blacharskie, mechaniczne i lakiernicze w wysokości 74 zł brutto, 3) cen nowych materiałów i części zamiennych oryginalnych dostępnych w ofercie dostawców niezależnych od producenta pojazdu, ale co do których ich producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi, ustalonymi przez producenta pojazdu do montażu (tzw. zamienniki), 4) cen materiałów lakierniczych zawartych w systemach kalkulacyjnych E. lub A., pomniejszonych o 33 %, 5) cen materiałów i części zamiennych oryginalnych serwisowych, pomniejszonych o współczynnik amortyzacji (§ 11 ust ust. 5 pkt 1-5 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych).

Dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych wraz z załącznikami (k. 81-100).

Z dniem 5 lipca 2019 r. uległa zmianie firma powoda na (...) Spółka Akcyjna V. (...).

Dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z KRS (k. 74- 76).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów oraz ich kserokopii świadczących o istnieniu dokumentów źródłowych o tej samej treści, uznając je za w pełni wiarygodny i wartościowy dowód w sprawie. Ich autentyczność nie została bowiem zakwestionowana przez kuratora pozwanego, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka M. K.. Treść tych zeznań była spójna i logiczna, a nadto znajdowała odzwierciedlenie zarówno w materiale dowodowych zgromadzonym w aktach zarówno niniejszej sprawy, jak i sprawy o wykroczenie (sygn. akt VI W 1658/26).

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego Z. K., które ostatecznie nie mogły stanowić miarodajnej podstawy do wysnucia jakichkolwiek ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Zeznania pozwanego nie znajdowały bowiem odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Należy podkreślić, że uznanie Z. K. za sprawcę kolizji z dnia 01 lipca 2015 r. w postępowaniu o wykroczenie nie miało mocy wiążącej niniejszym postępowaniu, albowiem zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 11 k.p.c. wyłącznie ustalenia wydane w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Nie oznacza to jednak, że Sąd w procesie cywilnym nie mógł czynić własnych ustaleń, również w oparciu o dokumenty zgromadzone w sprawie o wykroczenia, tym bardziej że były one spójne z materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Jego analiza pozwala stwierdzić, że to pozwany bez zachowania należytej ostrożności wjechał na rondo, nie ustępując pierwszeństwa znajdującym się na tym rondzie pojazdom. Nadto, czynności przeprowadzone przez policję bezpośrednio po wypadku wykazały, że w trakcie zdarzenia pozwany znajdował się pod wpływem alkoholu. Z powyższych względów w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie sposób było uznać w ślad za pozwanym, że przedmiotowe zdarzenie spowodował kierowca samochodu marki C., znajdujący się na rondzie za samochodem marki V. (...). Tezy tej nie potwierdził w swych relacjach świadek M. K., ani wykonane przez niego bezpośrednio po wypadku zdjęcie przedstawiające usytuowanie i stan samochodu marki C..

Postanowieniem z dnia 04 września 2020 r. Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, zgłoszony w punkcie 7. pozwu. Okoliczności, na jakie zgodnie ze wskazaną przez powoda tezę dowodową, miał być przeprowadzony ten dowód, nie miały znaczenia dla wyniku niniejszego postępowania. Szkoda, z której w ramach regresu powód dochodzi od pozwanego zapłaty kwoty 1.622,53 zł, była przez niego likwidowana w ramach ubezpieczenia Autocasco. Z załączonych do akt Ogólnych warunków umowy GoAuto wynikają zasady ustalania wysokości szkody częściowej w trybie kosztorysowym i bynajmniej, zgodnie z zawartymi w tym dokumencie zapisami, nie jest ona ustalana przy uwzględnieniu cen części zamiennych oryginalnych z logo producenta pojazdu oraz średnich stawek za roboczogodzinę w autoryzowanych warsztatach naprawczych, a o taki sposób ustalenia przez biegłego wysokości szkody wnioskował powód w punkcie 7. pozwu.

Niezależnie od tego należy wskazać, że załączony do akt materiał dowodowy w postaci raportu z oględzin pojazdu, kalkulacji naprawy, ogólnych warunków umowy ubezpieczenia AC, potwierdzenia wypłaty odszkodowania, stanowiły wystarczającą podstawę do weryfikacji zakresu i wysokości szkody. Wprawdzie wymienione dokumenty mają walor dokumentów prywatnych (art. 245 kpc), niemniej nie są one pozbawione waloru dowodowego w postępowaniu cywilnym i Sąd ma możliwość dokonywania na ich podstawie ustaleń faktycznych, tym bardziej że strona pozwana nie przedstawiła konkretnych argumentów podważających prawdziwość zawartych w nich danych. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodową według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. W tym aspekcie Sąd miał na uwadze, że sporządzona przez powoda kalkulacja naprawy pojazdu uwzględniała przewidziane w ogólnych warunkach umowy zasady oraz stawki ustalania szkody częściowej w trybie kosztorysowym. Należy przy tym uznać, że na etapie likwidacji szkody ubezpieczyciel nie miał jakiegokolwiek interesu, by bezpodstawnie zawyżać przyznane z tego tytułu odszkodowanie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

W świetle dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych pozwany Z. K., poruszając się rowerem, naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i, wjeżdżając na rondo, nie zastosował się do znaku „ustąp pierwszeństwa przejazdu”, a zatem naruszył art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (tekst jedn. Dz. U. 2020 r., poz. 110), w wyniku czego doprowadził do zderzenia ze zjeżdżającym z tego skrzyżowania samochodem marki V. (...) nr rej. (...). Poności zatem wobec właściciela tego pojazdu odpowiedzialność cywilną za szkodę w wysokości kosztów naprawy spowodowanych przez siebie uszkodzeń. Roszczenie to zaspokoił powód w ramach łączącej go z M. K. umowy ubezpieczenia Autocasco, pokrywając w całości koszty naprawy pojazdu w kwocie 1.622,53 zł.

Zgodnie z art. 828 § 1 kc z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania.

Zgromadzony w sprawie, omówiony wyżej, materiał dowodowy w postaci: raportu z oględzin pojazdu, kalkulacji naprawy, umowy ubezpieczenia Autocasco i ogólnych warunków umowy, decyzji o przyznaniu odszkodowania i potwierdzeniu jego wypłaty w ramach likwidacji szkody, jak również notatki policyjnej, zeznań świadka M. K., zdjęć pojazdów marki C. i V. (...) wykonane bezpośrednio po zdarzeniu, dawały podstawę do uznania, że zgłoszone w pozwie roszczenie powoda o refundację kwoty 1.622,53 zł zasługiwało w świetle powołanych wyżej przepisów na uwzględnienie tak co do zasady, jak i co do wysokości.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc oraz art. 455 kc, mając na uwadze, że pismem z dnia 06 grudnia 2017 r. pozwany został wezwany do zapłaty dochodzonej pozwem należności (okoliczność niezakwestionowana przez stronę pozwaną – art. 230 kpc, a nadto wezwanie do zapłaty k. 28).

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie powołanych przepisów orzekł jak w punkcie 1. wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt 2. wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy (art. 98 § 1 k.p.c.) i obciążył nimi w całości pozwanego jako stronę przegrywającą proces. Na koszty postępowania w łącznej wysokości 999 zł złożyły się kwoty: 82 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (stawka minimalna wskazana w pkt § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 265).

sędzia Lidia Mierzyńska